

www.tezauriliturgic.ro

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΡΟΥΣΗΣ

ΣΟΦΟΒΕΣΤΑ ΕΝ ΑΙΩ ΟΥΡΙ
ΕΝ ΕΣΤΙ ΣΩΤΗΡΙΟ ΤΥΧΗ
ΥΠΟ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΝΝΑΝΤΟΣ
ΜΗΝΟΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ-ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΠΡΟΝΟΙΑ
ΑΡΧΙΜΑΝΤΙΟΥ ΠΑΤΡΙΚΟΥ Ι. ΚΑΛΙΣΣΑΗ
ΤΟΥ ΤΙΜΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΒΕΡΑΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΣ ΖΑΜΠΗΣ

ΨΥ ΟΥ ΝΙΝ ΤΟ ΠΡΟΣΟΝ ΕΚΔΟΧΑΙ
ΕΓΕ ΤΗ ΣΥΜΠΕΡΕΣΣΗ ΤΡΑΚΟΝΑΣΤΙΑΣ
ΑΓΙΟ ΤΗΣ ΕΣ ΤΩΝ ΟΡΟΚΛΟΜΩΝ ΕΡΩΝ ΚΑΡΦΟΝ ΕΣΘΟΥ ΤΟΥ
ΟΣΙ ΚΑΙ ΣΑΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΑΤΡΙΚΟΥ
ΕΝ ΤΩ ΝΑΪΩ ΤΗΣ ΟΣ ΑΝΘ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1993

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΡΑΚΙΔΟΥ 14 11528

ΑΡΧ. 3724/82
94

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗ 277 ΤΑΚΤΟΓΡΑΦΙΑΣ 1992
ΘΕΜΑ:

Πρός
τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν
Ἔντολη.

Συνοδικὴ ἀπόφασις ἀποδοχῆς ἐν τῇ Συνεδρίῳ τῆς 12ης-1-1992 καὶ εἰς ἀπόφασιν τοῦ ἱε' ἀριθμ. 2585/29-9-1992 ἀμετρίου ἐγκύβητου, περὶ ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἱ. Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Ἱεροῦδάρτητος Πατριάρχου, Ἐπισκόπου Προύσης, ποιηθείσας ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Μοναχοῦ καὶ Ἐνοχίου Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, γνωρίζουσαν ὅτι, καθὼς καὶ τῆς εἰσηγήσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Ἀσπείρας καὶ Πολυμετρίκου Ἰεροῦ, ἐγκρίνεται ἡ ὡς ὄντι Ἱερά Ἀκολουθία, ὡς καλῶς ἔχουσα, καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπὸ τῆς πρὸς τὰ ὄντοια καὶ τῆς παραδόσεως τῆς καθ' ἑαυτὴν Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐτῇ.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν, ὡς κατὰ τὴν τάξιν ἀποβάλλετε πάντε (5) ἀντίτυπα τῆς ἐκδοθησομένης ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας διὰ τὸ Ἀρχιεπὶσκόπον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Ἀσπείρας καὶ Πολυμετρίκου Ἰεροῦ.

Ἔντολή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἐπιμ. Ἀ. Παπαδόπουλος
Ἐπισκοπὸς Δαμασκηνῶν Καρπάθου

Πρόλογος

Όταν κατά την 6ην Οκτωβρίου 1963, τη Χάρτι του Παναγιώτου και Τελεταρχικού Πνεύματος, Αποφάσει δὲ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἀθηναίῳρου Α' καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐχειροτονησῆναι Διάκονος ἐν τῷ Ναΐδῳ τῆς Ἁγίας Τριάδος τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, διὰ τῶν τιμίων χειρῶν τοῦ μακαριστοῦ πλέον Σχολάρχου μου Μητροπολίτου Σπυριδοπόλεως Μαζιζίου Ρεπατέλλη καὶ ἐλάβανον ἐπ' αὐτοῦ τὸ ὄνομα Πατριόκος, πρὸς δόξαν μὲν καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Τερομαρτηροῦ Πατριάρχου, Ἐπισκόπου Προσείης, εἰς μνήμην δὲ τοῦ Ἀρχιμενδρίτου Πατριάρχου Κ. Κωνσταντινίδου, τοῦ Προσεσκέως (1872-1952), ὃν ὁ ὡς ἄνω Ἱεράρχης ἀποειπείας ἐτίμα καὶ ἐφύλει, τότε μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μου μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰσερχομένων καὶ ἱερῶν ἐπιθυμιῶν καὶ πόθων ἐγεννήτο καὶ ἡ ἐπιθυμία ἁπλῶς, τῆ ταπεινῆ φροντίδι μου, συνταχθῆ κάποτε ἐπὶ εὐλαβοῦς ἡμνογράφου, ἐκδοθῆ δὲ ἐπιμελείᾳ μου πλήρης Ἱερά Ἀκαλουθία πρὸς τιμὴν τοῦ νέου προσείατου μου Ἁγίου Πατριάρχου. Ἐκτοτε παρήλθον ἔτη πολλά. Καὶ ἰδοὺ σήμερον, μετὰ τριακονταετησίαν ὅλην ἀπὸ τότε, ὁ Κύριος ἐπιτρέπει τὴν ἐκπλήρωσιν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ καὶ ταπεινοῦ μου πόθου, πρὸ τῆς ἀνεπιθυμητοῦς μου ἐκ τοῦ κόσμου τοῦτου, διὰ θεομῆς προκλήσεως τῆς εὐχαριστίας μου καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Δόξης, ὃν ἀνιμνούσιν ἀπαύσιως Ἄγγελοι καὶ ἄπασι «αἱ ψυχαὶ τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον» (Ἀποκ. στ', 9).

Κύριος ὁ Θεὸς ἅς ἀναπαύῃ τὰς ψυχὰς τῶν ὡς ἄνω ἱερῶν μορφῶν, ὡς καὶ ἐκείνην τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Ἱεροσνήμου, διὰ τῶν τιμίων χειρῶν

...επίσης τον δεύτερον βαθμόν της Ιεροκλήτης ἐν τῇ
 Αποδό-
 σις τοῦ Παύλου τῆν ἐν τῷ Θεοῦ ὡς
 ἀκατήγητος πλοῦς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀειδιδμου ἐμνογραφου τῆς
 καὶ Χριστοῦ Μεγάλου Ἐκκλησιαστικῆς Γερμανικῆς Μοναχοῦ τοῦ Μι-
 κρογραφιστοῦ, ἐκ τοῦ ἀειγράφου καλῶν τοῦ ἀποικοῦ προφί-
 λου καὶ ἡ παροῦσα Ἰερὰ Ἀκολουθία, ἣς καὶ ἀποτελεῖ ἐν τῶν
 κειμένων αὐτοῦ ἀριστῶν.

Εἰθὺς ἀμέσως εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐπιθυμῶ
 νὰ ἐκφράσω πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κορινθῶν
 κ. Παντελεήμονα Καρυντικόλαν, ὁστις, ὡς Ἐπίσκοπος τότε τῆς
 Ἰερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ηἰδέσθηκε νὰ παρέσχη (1959)
 εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χαλκίδος τὴν ἐπὶ τοῦ κεινου-
 μενοῦ αὐτοῦ προφίλουμένην ἔγγραφον ἔγγραφοῦν του περὶ τῆς
 ἑξαριστοῦ μου. Εἶχον τὰ ἔτη Αὐτοῦ πολλὰ καὶ καρποφό-
 ρα ἐν τῷ Ἀμπελῶν τοῦ Κυρίου μας.

Εὐχαριστίας εἰς ἄλλο ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἐκφράζω
 πρὸς τοὺς θεοσφειεὶς καὶ ἑξαριστοὺς φιλολόγους κ.κ. Δημήτριον
 Δημητριάδην καὶ Σάββαν Ε. Ἀπίργην, τὸν καὶ πρωτεζάδελφόν
 μου, οἱ ἀποικοῦ μὲ πολλὴν φροντίδα καὶ μεγάλῃ ἀγάπῃ καὶ
 προκοπῇ προέβησαν εἰς τὰς διαρθρώσεις τῶν δοκιμῶν τῆς Ἰε-
 ρᾶς καὶ τῆς Ἀκολουθίας. Εὐχαριστίας ἐπίσης ἐκφράζω καὶ
 πρὸς τὸν ἕτερον πρωτεζάδελφόν μου Ἰωάννην Μ. Καλειώδην
 (ἢ Καλιώδην), καθηγητὴν Πανεπιστημίου ἐν Παρισίοις, διὰ τὴν
 βοήθειαν τὴν ἀποικοῦ μοι παρέσχε καὶ τοῖς κάποις τοῖς
 ἀποικοῦς κατέβαλε διὰ νὰ ἔχω εἰς χεῖρας μου ἀντίγραφον τῶν
 ἀντεκδότων Σητηρῶν καὶ Καθισμάτων εἰς τὸν Ἅγιον Πατρί-
 κιον, τὰ ἀποικοῦ περιέχονται εἰς τὸν Παρισινὸν Κώδικα 1566.
 Ἐν εὐχαριστῶ τοῖς κ.κ. Ἰωάννην Φοιντοῦλιν, καθηγητὴν τοῦ
 Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου καὶ Διευθυντὴν τοῦ Πατριαρχι-
 κῶ Ἱδρυμάτος Πατερικῶν Μελετῶν τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ
 Ἀθανάσιον Θεοδόσην, καθηγητὴν Θεολόγον καὶ δημογύλακτον
 ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Χαλκίδος ἀδελφόν, ἀρμοδίον παρὰ τῷ αὐτῷ
 Ἱδρυματι, διὰ τοὺς κάποις τοῖς ἀποικοῦς κατέβαλον καὶ οὔτοι,
 ὥστε νὰ ἔχω εἰς χεῖρας μου ἀντίγραφα τῶν ἀντεκδότων ἐπίσης
 Σητηρῶν καὶ Καθισμάτων εἰς τὸν Ἅγιον Πατρίκιον, ἐκ τῶν ἐν
 τῷ εὐρηματῷ Ἱδρυματι εὐρισκαζομένων μικροφίλμς τῶν Δ5, Δ36,
 Γ19 καὶ 170 Λατινετικῶν Κωδίκων. Εἶθε ὁ Κύριος νὰ μὲ
 ἀμείψῃ κάποτε νὰ τὰ ἐκδόσω.

www.tezaurilurgic.ro

*Ἐπί τοῖς ἀνωτέρω καί ἐπί πάντας τοῖς κατ' οἰκονόμους
πρώτον συμβαλλόντες ἐν τῇ ἐπισημάνσει τῆς ἱε-
ραρχίας τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, ἡμεῖς οὐκ ἀποποιεῖ-
σθαμεν τὴν μεσοτεῖαν τοῦ τιμημένου Ἁγίου Ἐυδόξου Ἱερο-
μάρτυρος Πατριάρχου.*

*Σημειωθήτω ἐν κατακλείδι ὅτι, ἐκτὸς τῶν πληροφοριῶν
τῶν παρεχομένων ἀπὸ τῶν γνωστῶν Ἱερῶν Συναξαρίων, ἐλάχισ-
τα στοιχεία περὶ τῆς ζωῆς, τοῦ ἀκριβοῦς τύπου τοῦ μαρτυ-
ρίου, τῶν ἀνεκδότων προσηλασίων καὶ τοῦ δοξαζομένου τιμα-
ρίου ἐκ τοῦ ἱεροῦ λειτουργικοῦ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρι-
άρχου, καθὼς καὶ σχετικῶν, μικρῶν βιβλίων, ἐπὶ τοῦ θέματος
τούτου ἑλληνικῆν βιβλιογραφίαν, δύναται ὁ ἀναγνώστης νὰ εὑ-
ρη καὶ ἐν τῆς ὑποσημειώσεως τῆς ἀνὰ χεῖρας Ἱεράς Ἀκολου-
θίας.*

Χαλάνδριον,
6 Ὀκτωβρίου 1993

Ἀρχιεπίσκοπος
Πατριάρχης Ἱ. Καλειώδης
Ἐφημέριος
Ἱεροῦ Ναοῦ
Ἁγίου Νικολάου
Χαλάνδριου

Μαΐου 18'

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος
Πατρικίου
Ἐπισκόπου Προύσης*.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Δεῖ εἶδέναι ὅτι ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου συντρέχει πάντοτε ἐνὸς τῆς ἑορτολογικῆς περιόδου τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ δὴ μετὰ τῆς Πέμπτης ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θεωμᾶ καὶ τῆς Τετάρτης ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμένης Συνόδου, διὰ καὶ ἡ παρούσα Ἱερὰ Ἀποστολὴ δίδει ὅπως ψάλλεται ἐκαστοτὴ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς διατάξεις τῆς 2ας ἢ 3ης ἢ 21ης Μαΐου τοῦ ἐν χρόνῳ Τυπικοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλου Ἐκκλησιασίου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς Προσόμια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖόν.

Βίον ἐνθουσιώτατον, πολιτευομένους Ὅσιε, Ἱεράρχης θεόληπτος,
φωτὸς ὢν ἀνάπλευς, Πατρίκιε ὤφθης, καὶ Μαρτύρων πόνοις,

* Κατάλογον τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἱερᾶς Μετροπολίτεως Προύσης καθὼς καὶ εἰδικότεραι πληροφορίες περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἁγίου Πατρικίου δύνανται εἶναι εἶρη ἐν τῇ Ἐθνοκριτικῇ καὶ Τίθει Ἐγκυκλοπαίδειᾳ, Ἀθήναι 1961, τόμ. 10, σελ. 143 καὶ 678-679, ἐνθα καὶ σχετικὴ βιβλιογραφία. Ἐπίσης ὁμοίως πληροφορίες δύνανται ὁ βουλοόμενος εἶναι εἶρη ἐν τῷ Β' Τόμῳ, τῷ ἐκδοθέντι πρὸς τὴν τοῦ Σεβ. Μετροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Δανιηλοῦ Φωκαίου, τῷ ἐπιγραφόμενῳ «Ὁμοδοσίᾳ καὶ Μαρτυρίᾳ», Κοζάνη 1992, σελ. 141 ἐξ., ἐνθα πάλιν ὁ ἀναγνώστης εἰσέλκει σχετικὴν βιβλιογραφίαν ἐν ταῖς ἐπισημειώσεσιν τοῦ κειμένου.

ὀμύλους καρτερικούς, καὶ τὴν εἰδέωσαν πλάνην κατήσχυνας ἐν
τοῦτον δακρύων στέφανον, παρὰ Χριστοῦ κοιμισάμενος, ἐπὶ
www.tezauriliturgic.ro

Ἐσθὴ ἀσπιδέλκτος, ὁμοιωσὴν τὴν ἑορτήν, πρὸ τεράστιων
Πατρίαι, καὶ λόγῳ τῆς χάριτος, τὸν Χριστὸν κορυφίαι, κτίστην
τῶν ἀπάντων, σάρκα λαβόντα δι' ἡμᾶς, καὶ πρὸς τὴν πρώτην
δοξάν ἐφύλακτα, δι' ἄχαρὸν ἀγαθότητα, τὸν πεπρωκότου πρὶν
ἀνθρώπου, καὶ Σπαρὸ ἀναβλέσκοντα, τὴν ζωὴν τὴν ἀθάνατον.

Πόντος τῆς ἀβύσσου, ὡς Ἱεράρχης θεόλητος, τὴν σποδὴν
σε τὴν ἐνθεον, λαμπροτέρην ἐδειξας, μεθ' ἧς καὶ ἀνήμεις,
πέλας τὸν δρόμον, τοῦ μαρτυρίου ἀκλωνῶς, πρὸς τὴν ἀγῆρω
μακαριότητα, καὶ ἑσπρας Πατρίαι, πρὸ τοῦ Σωτήρος τοῦ βή-
ματος, ἐπὶ πάντων δέομενος, τῶν πιστῶς ἐψημοίντων σε.

Λόγος θείας πίστεως, καὶ τῆ σοφία τῆς χάριτος, ὡς ποιμὴν
ἐνθεώτατος, ἐποιμένας Ὅσε, τὴν τῶν Προουσιῶν, θείαν Ἐκ-
κλησίαν, ἐπὶ νομάς τὰς μυστικὰς, καὶ μαρτυρίου δρόμον δάφνε-
σας, καὶ θάνατον ἐξημώσας, ἐπὶ Σωτήρος Πατρίαι, καὶ ζωὴν
πρὸς ἀθάνατον, γηθοσένως ἀνέδραμες.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τοῦ Σωτήρος τὸν Σπαρὸν ἀράμενος Ὅσε, ἱεροσύνῃ ἀμάρ-
πως δέπρεψας, καὶ μαρτυρεκοῖς ἀβλοῖς ἐπέδειξας, τῆς εἰσε-
βείας τὴν λαμπρότητα, ὡς Ἱεράρχης θεόσοφος. Καὶ νῦν Ἱερο-
μάτης Πατρίαι, Χριστοῦ τῷ θρόνῳ παρεστῶς, ἀδιαλείπτως
πρόβεινε, ἐπὶ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Θῶν τὴν μυστικὴν, θυσίαν τῷ Κυρίῳ, ὡς θεῖος Ἱεράρχης-
Πατρίαι προσήχθης, ἀβλητικῶς τῷ Κτίσαντι.

Στίχ. Δάκος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβᾶ-
νω ληθηνθήσεται. (Ψαλμ. 4α', 13).

Αἵματι ἱεροῖς, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, Πατρίαι ἀρδεύουσ,
κατέβοντας τῆς πλάνης, τὴν φλόγα θεῖο Πνεύματι.

Στις Θεσσαλονίκης ὁ Θεὸς ἐκτίθει τὸν ἄριστον καὶ ἁγιώτατον
Ἐκλεκτὸν Θεὸν Πατέρα, Πατέρα ἐν Περουσίῃ, καὶ ἠθέλησας νομί-
μας, καὶ ἰδεῖσθαι τοὺς πόδας, τῆς πίστεως τὴν δόξα.

Δόξα, Τριῶν.

Ἐχον ἐν τῇ ψυχῇ, Τριῶν τῆς Ἁγίας, ὡς θεὸς Ἱεράρχης,
Πατέρα τὴν χάριν, ἀθλητικῶς ἠγώνισαι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἄγγελος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς Παρθένε, ἐξέφθετο τὸν
κόσμον, παθεὶν τῆς ἀλογίας, δεῖ ἄκραν ἀγαθότητα.

Νῦν ἀπολείεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολείψαις ἐκ τοῦ Με-
γάλου Ἐσπερινού,

Καὶ Ἀπόλασις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προομιτικόν, τὸ Μεσάριος ἀνήγ. Εἰς δὲ τὸ Κῆμα ἐπέγραψα ἰσηγμέναι Στίχοις ζ' καὶ φάλλομεν τὸ ἐξῆς Προσόμια*

Ἦχος β'. Ὅτι ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἐχὸν τῆς σοφίας τὴν πηγὴν, τῆ καθαρωτάτη ζωῆ σου, οἷα θεράπειον Χριστοῦ, Ἄγιε Πατρίαι, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Ἰεράρχης θεόσοφος, σοφίᾳ ἀνεδείχθη, καὶ Μαρτύρων στάδιον, χαίρων δάφνουσ' ὄθεν δαυλοῦν εὐφρασι γέρας, ὡς Ἰερομάρτυς Κυρίου, παρὰ τοῦ τῶν ὀντων βασιλείοντος.

Ὅτι εὐσεβείας τοῖς θεομοῖς, Πάτερ τὴν ἐν Προΐση ποιμαίνων, καὶ ὁδηγῶν ἀσφαλῆς, Ἐσολογῶν Ἄγιε, ἐπὶ νομῆς τῆς ζωῆς, τότε χαίρων ἀμύλησι, ἀβύλητοις πόνοις, τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον ζηλώσας Ὅσιε* πάσιν γὰρ τὴν πλάνην καθέλιπας, τῆ σῆ σπέρχουσάτη ἐνοστάσει, καὶ Χριστὸν Πατρίαι ἐδόξασας.

Ξίφει ἐκρησθῆς τὴν κεφαλὴν, ἔτιμες τῆς πλάνης τὸ κράτος, Πάτερ Πατρίαι, καὶ τοῖς τῶν αἱμάτων σου, ζιτῆροις ἀπέπνυξας, τὸν ἀγγέλιον δράκοντα, πιστῶν τὰς καρδίας, πίστει

* Πῶς τῆς ἁγίας Ἀποστόλης καὶ Ἁγίου Πατρῶν, ἡς σημαίνονται εἰς τὸ ἐν ἡμῶν ἔντα Μεσάριον, ἐστὶν παρασθέντα καὶ ὁ περιγράφει Κωνῖν Θεοφάνους τοῦ Γραμματέως (Πρωτοῦ Π., Ἐκλογή Ὁρθοδόξων Ἐλέγχουσι Υποσηγορίας, ἔκδοσις Β. Γουτῆρ, Ἀθήνα 1978, σελ. 321, 322 καὶ 428), Σαχρῶ καὶ Καθίσματα, ἀνάδοσι, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ἀσκή, εἰρησται εἰς τὸν Πατριτικὸν Κώδικα 1566 καὶ τοῖς Ἀσπυρτικοῖς ΔΕ, Δ36, Γ19 καὶ 170 (Συνοδικὸν Εἰσηγητικόν, Μαρτυρολόγιον τοῦ Λαοσυνοδότου Ἀρχιεπισκοπῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔκδοσις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀθηναιοδόγησι, σελ. 377-378). Βλέπε, ἐπίσης, τὸ αἶμα: α. Κωνσταντῖνος τῶν καδῶν τῆς Μεγάλης Ἀσίας ἐν Ἁγίῳ Ἰωάννῃ Πατριτικῶν 1925, σελ. 134 καὶ β. Συνακόλλησι ἀσπυρτικῶν καταλόγων Βασιλοπόλεως καὶ Ἀσπυρῶν Πατριτικῶν 1930, σελ. 60. Ἐπίσης, βλέπε: Ἄ. Παπαδοπούλου - Καραγιάννη, Ἱεροσολογητικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἑλλάδος 1891, ἐστὶν ἀναγράφονται καὶ ἕτερα χαρτογράφησι ἀναγράφονται εἰς τὸν Ἁγιον Πατριτικόν.

Προσόμοι ἑτέρα.

Ἦχος δ'. Ως γεννησὼν ἐν Μάρτυρι.

Ως ποιμὴν ἐνθεότατος, Ἀποστόλων ὁμόηχος, ἱερὸ Πατρί-
και ἐχηράτορας, καὶ τοῦ Σωτήρος τοῖς ἰσχυροῖς, ὁσίοις ἐπόμ-
νος, ἑπορεύθησθε ἀσπασίως, τῶν Μαρτύρων τὸ σπῆλαιον, καὶ κατη-
σχυναί, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην τοῖς σοῖς ἀθλίαι, καὶ τῆς ἀνο-
εὐκλήσιας, περιφανῶς κατηξίωσαι.

Τὸν Σωτήρα καὶ Κύριον, τῶν τυράννων ἐνώπιον, ἀποστήσῃ σπῆ-
ματι ὁμολογήσας καὶ τοῦτον πάντων ἐκέρχεται, αἰσίον Πατρί-
και, καὶ ἐδάταιν τῶν θερμῶν, παραδόξως τὴν ἐξέλιπον ἐγραζό-
μενον καὶ ῥαφίς ἐν αἰτοῖς ἀφλεκετο μένεις, καὶ τυράννων κα-
ταφλέγεις, τῆ σῆ ἐνοστάσει τὴν ἀνοίαν.

Εὐσεβείας τοῖς δόγμασι, διατρέπειν Πατρίκαι, μαρτυροῖον ἡτο-
σας δρόμον κάλλιστον, καὶ ὡς θεοῖα εἰσπρόσδεκτος, Χριστῷ
προσηγήνεσαι, καθελὼν τὸν δεομένη, καὶ δοξάσας τὸν Κύριον,
τῆ ἀθλίωσει σου ὃν δικαίαι ἡσθήναι πάσης βλάβης, τοῖς π-
στώς ἐπιτελοῦντας, τὴν ἀξίεπαινον μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος αλ. β'.

Τὸν ἀρετῶν τῷ φωτί, κατεπθένων τὸν βίον, ἱεράρχης ὁσίοι
καὶ δίκαιος, κατὰ Παύλον ἀφθης θεοφόρε Πατρίκαι ἱεροτυ-
γῶν γὰρ πιστῶς τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, τῷ οἰκίῳ αἵματι ἑορτά-
γισαι τὴν καλὴν ὁμολογίαν Πάτερ, μαρτυρικῶς ἀγωνισάμενος
καὶ δεπλῶν στεφάνων παρὰ Χριστοῦ ἀξιοθεῖς, τῆς ἀνο βασι-
λείας κληρονόμος ἐγένετο, καὶ τῆς ζωῆς τῷ ξύλω ἀποκατίστης.
Ἄλλ' ὡ ἱερομάρτυς ἐνδοξε, πρίσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐλη-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰσοδος, Φῶς Ἰαρόν, τὸ Προσεκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
Ἀντιγνώσματα.

ἀλλοίως σου, δι' ὧν Χριστὸν ἐδόξασας. Αὐτὸν ἰστένευε δεόμεθα,
καὶ ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τροισήνη: τὴν στολὴν ἠμφισβήτους, ὡς Τεράστῃς ὄκειο,
ὁσίας καὶ ἀμέτρητος Θεῷ ἱεράττειοις, θεοφόροι Πατρίοι· καὶ
τὸ σὸν αἷμα Πάτερ, ὡς θυσιάν εὐπροσδεκτον ἔθουοις Χριστῷ,
ἀθλήτικοις διαλάμφοις πόνου· καὶ τῆς κλιάνης καθελὼν τὸ
φρέσθημα, Ἄγγελοι συνήθηθι, μεθ' ὧν προφίτευε δεόμεθα,
ἐπὶ τῶν τριάντων σε.

Ἦχος γ'.

Ὡς αἰτίαν καὶ ἀρχὴν, καὶ πηγὴν παντὸς ἀγαθοῦ ἐκέρχουοις,
τὸν Σωτήρα Χριστὸν, ἐπὶ ἀπίστοις, πανοόφρωις, Τροισήνοισι Πα-
τρίοι· καὶ τὴν θερμὴν ἐδάπιον τὴν ἐκβίβουοις, τῆς προνοίᾳ αἰτοῦ
ἀπέδουοις, ὡς οἶδεν ἡ σοφία αἰτοῦ· καὶ βοσλή ἀνόμοι, ἐν αἰ-
τοῖς ἀφλετοῖς μεύουοις, τῆς ἀπίτης φλέγῃς τὴν ἀπόνουοις, καὶ
τὸν τῆς ἀθλήτουοις δρόμον τετέλετοῖς· διό σε μακαρίζουοις, ὡς
Χριστοῦ Τροισήνοισι, καὶ προφειντὴν ἡμῶν θεορῶοις
Ἄγι.

Ἦχος δ'.

Ποιμαντικῶς διατρέπειοις, μαρτυρικοῖς καμῖτοῖς ἐλάμπουοις,
τὴν σὴν ἱερουοιγίαν, Τροισήνοισι Πάτερ Πατρίοι· καὶ δι' ἀμ-
φοτέρωις Χριστὸν δοξάουοις, τῆς αἰωνίου δόξῃς, ἡξίωοις, ἡμῖν
βουόμενοις, τὸν μόνον ἐλεήμονα Κύριον.

Δόξα. Ὁ αἰτός.

Τὸν ἐν Τεράστῃς Μάρτυρα, καὶ ἐν Ἀθλήτοῖς περιφανῆ Τε-
ράστῃν, τὸν λαμπρὸν Προυοαίειοις ποιμένα καὶ πρόεδροιοις, Πα-
τρίοιοις τὸν μέγαν, ἔθουοις καὶ ἔδαῖς ἐνφημῶοις καλῶς γὰρ
ποιμάουοις, τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ αἰτοῦ προθύμοις ἔθουοις τὴν
ζωὴν, ἀθλήτικοις ἀνέουοις στάδιοις· καὶ ἀξίωοις δοξαοιθεῖς, ὡς
κλεινῶς Τροισήνοισι, ἀπαίτιστοις προφειντὴν, ἐπὶ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Χαίροις ὁ Προνοσίεων ποιμὴν, τῶν Ἀποστόλων μιμητὴς καὶ ἀμύπητος, ἀπόσις τῆς Ἐκκλησίας, ὁ φωτοφόρος ἁπλόη, τοῦ Ἐὐαγγελίου στόμα ἐνθεόν, Πατρίαι Ἄγιε, εὐσεβεύοντων διδασκαλε, ὁ τῆς ἀπίτης, καθελὼν τὰ φροσῆματα, τῆ σπεύχουσι, τῶν ἁγίων καρπίων σοι ὄθεν οἱ μακαρίζομεν, νομίμως ἀβύσσονται, Ἱερομάρτυς Κυρίου, καὶ τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντα. Αὐτὸν ἐδοξάζει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. (Ψαλμ. 93', 13).

Χαίρων τῆ ἀγαπήσει Χριστοῦ, καὶ ἀρετῶν ταῖς φουαρτηρίας λαμπόμενος, ποιμαίνεις λόγῳ ἁγίῳ, τὸν σὸν λαὸν εὐσεβῆς, ὡς Χριστοῦ θεράπων ἐνθεώτατος, Πατρίαι Ὁσοι, Ἱεράρχα μακάριε, καὶ μαρτυρίου, διανέεις τὸ σπάδιον, μὴ φεικόμενος, τῆς σαρκὸς τὰ ἐπίποντα ὁ γὰρ καθάτερον ἁσαρικός, ἀνδρείως ἠρῶνται, καὶ τῶν ἀνόμων τυράννων, τὰς ἐπινοίας κατήγησας Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδόξονται δικαιοσύνην καὶ οἱ δούλοι σου ἀγαλλιάσονται. (Ψαλμ. 99', 9).

Πόνους ὑπερδὸν τῆς σαρκός, ἐν τῇ ἐνώσει τῆς ἀγάπης τοῦ Κτίστοτος, ὑπέμεινας ἀνευδότως, ἀπεριτρίπτῳ νοῦ, τῶν βασάνων Πάτερ τὰ ἐπέδιντα, καὶ πάσαν διηλεγξας, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἀπόνοιαν, καὶ τὸν Σατήρα, τοῖς σοῖς ἄβυσσῶσι ἐδόξασας, τὸν τὴν δύναμιν, παρασχόντα σοι Ἄγιε ὄθεν αὐτὸν ἱκέτευε, Πατρίαι ἐνδοξε, ἐπέρ ἡμῶν τῶν τιμῶντων, τὴν πανασοιδίμον μνήμην σου, ὡς ἂν τῆς ἀλφειτου, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς τι ἀξιωθεῖμεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ οἰκείῳ αἵματι, τὴν καλὴν ὁμολογίαν εὐφρόνους, ἀγωνισόμενος νομίμως, ἐπέρ τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, Ἱερομάρτυς Πατρίαι ἄνδρειαῶς γὰρ ἀντικατέστης τῷ διάκοντι ἐχθροῦ, καὶ τὸ

Ἐπιπέσει τῆς νύκτος ἰσχυρίσῃ, παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Σωτήρος, καὶ
ἐπιπέσει δὲ ἀπὸ τοῦ ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

www.tezauriliturgic.ro

Νῦν ἀπείσεις, τὸ Τρισημέριον, καὶ τὰ Ἀποστόλων.

Ἦχος δ'. Τυχὸ προκατάλαβε.

Φωνίζας ἐν αἵματι, τὴν ἱερὴν σου στολὴν, Πατρίαιε ἐνδοξε,
ὡς Ἱερόθεος Χριστοῦ, ἀξίως δεδοξασαι· σὺ γάρ Ἱερομόνητος,
μαρτυρῶν τὸν ἄρμονον, ἦντος θεοφρονίας καὶ τὴν πλάνην κα-
θεύεις. Καὶ νῦν ἀπισίως πρόσβλεπε, ὑπέρ τῶν πρῶντων σε.

Δόξα. Τίτρω. Ἦχος δ'. Τυχὸ προκατάλαβε.

Τίτρω θεοφρονήτος, ἱεραρχῶν ἱερῶν, Τριάδα τὴν ἀπιστων,
κατ' ἐναντίων ἐχθρῶν, πενοσόφως ἐκήρυξε, Πατρίαιος ὁ τῆς
Προόσης, θεηφόρος ποιμέντιος, Ἀκάμιος σὲν Μενάνδρω, καὶ
Πολύκαιος ἅμα διὸ καὶ ὡς ἀβλήσαντες, δόξης ἠξιώθησαν.

Καὶ νῦν. Τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόκλειος.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ

Μετά τὴν α' Στοιχειώδη, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τῶνον σου Σατίθ.

Αθήσαιος περὶ τῆς ἀπάτης τὴν ὕλην, κατέφλεξας σπερφόως,
Τεράρχα Κυρίου, πιστῶν δὲ τὰ φρονήματα, διεθέριστας Ὅσαι,
πρὸς ἀγάπην τοῦ Βασιλείως τῆς δόξης· ὃν ἰάττει, ἔπιρ τῶν
αἰ ἀνεμινούστων, παμμάκαρ Πατρίαι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Μετά τὴν β' Στοιχειώδη, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατελλάγη Ἰουήθ.

Τεράρχεις ἱερός, Πνεύματι θεῖῳ πεφηνός, ἱεράτενος Χριστῷ,
ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, ταῖς ἀρεταῖς λαμπρινόμενος· ὄθεν καὶ
καλῶς, ἀθλήσας Ὅσαι, ὠφθῆς κοινωνός, τῶν ἔπιρ ἔννοιαν,
ἔπιρ ἡμῶν πρεσβεύων Πατρίαι, τῷ βασιλεῖ πάσης κτίσεως, ὡς
ἂν πτωμάτων, λάβωμεν λύσιν, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταγασθεῖς, Ἰεράρχεις ἰδείχθῃς
θεοσεβῆς καὶ πίστεως δόγμασιν, ὀρθοδόξως ἐποιήσας, τὴν σοὶ
λαχοῦσαν ποίμνην, καὶ χαίρων ἐνήθλησας, ἀπεριτρέπτῳ γνώμῃ,
ἔπιρ τοῦ Παντάνακτος· ὄθεν ἐπαξίως, τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

ιδέτω τὸν σπέννον, καὶ Ἄγγελοις ἐκθέτωσι, Ἱεράρχη Πατρι-
αρχικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, τῶν πτωχευμένων ἀρεσκῶν διακρί-
σεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς, ὡς βοῦλα.

Ἀνασθησὶς Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Καὶ τὸ Περαιόμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ δούλοι
σου ἀγαλλιάσονται. (Ψαλμ. ρλα', 9).

Στιχ. Θωπιστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (Ψαλμ. Εξ', 36).

Εὐαγγέλιον. Τὸ τοῦ Ὁρθοῦ τῆς 30ῆς Ἰαννουαρίου.

Ὁ Ν' Ψαλμὸς.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στιχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οὐσιμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
(Ψαλμ. ν', 1).

Ἱεραρχίαι τὴν στολὴν, ἀξίως ἐνδυσάμενοι, ἀποστολικῶς αὐ-
τὴν ἐφαιδρυνεῖς, Πάτερ Ἱεράρχη Πατρίαιε* καὶ μαρτυρικῶς
ἁγίοι διαπρέψας, οὐρενίαν ἀμοιβὴν ἤξιωσαι, παρὰ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Ἱερεὺς Σώσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶπα οἱ Κανόνες*, τῆς τελευτῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ
ἔξῃς, οὐ ἡ ἀεροσταχίς

«Τὸ εἰσάγει Πατριάρχῳ αἶνος. Γερουσίμου».

Ῥοδή α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Ταῖς μυστικαῖς ἀγλαΐαις τοῦ Παντοκράτορος, Πνεύματος λαμπό-
μενος, Ἱεράρχη τοῦ Χριστοῦ, φωτισμὸν μοι αἶται τῷ νοί, ὅπως
μελίζω σου Πατρίαιε τὴν ἀβύσσον.

* Κοινοβιαῖος. Αἱ ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ ἀρξάμενοι.

Ὁς ἱερὸς Τερόσης, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἅγιον πνεῦμα, τὸ ἅγιον πνεῦμα ἀποκαλύπτει.

Ἐνδεδεγμένος Πατρίαι ἀληθὴς, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δένα-
μαν τὴν θεημασίην, τὸν Χριστὸν ἐδόξασας σοφῶς, ὡς σοφῶς
ἱεροηγῶς καὶ μάρτυς ἀριστος.

Θεοτασίον.

Υδατος ζῆντος Παρθένε ζωοποιός, κρήνη ἀνοβύλιζουσα, νόμι-
θειὸν ἀληθὴς, ὡφθης, ὡς τεκοῦσαι τὸν Χριστὸν, τὸν πληροῦσαι
ἡμῖν ζῆην αἰώνιον.

Ὡδή γ'. Οὐκ ἔστιν ἄριστος.

Κτεκοσμημένος ἀρεταῖς, ἱερεὺς θεοφόρος, καὶ ποιμὴν ἀνεδεί-
χθης, Προσκαιέιν ἀληθῆς, Πατρίαι ἱερέ, θεία γήμη, τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος.

Λελαμπροσμένος τῷ φωτί, τῆς Ἁγίας Τριάδος, Ἄποσπόμεν
τὸν ζῆλον, ἐπεδείξω νουνεχῶς, καὶ ἐν ἀβύσσῳ στερόφῳ, διαπρέ-
πεις, Ἁγι Πατρίαι.

Ἐστης πρὸ βήματος σοφέ, ἀειβούντων τερένων, ἀπτοίτη
καρδία καὶ ἐκήρυξας Χριστὸν, Πατρίαι ἱερέ, τὸν ἀπάντων,
Ποιητὴν καὶ Κύριον.

Θεοτασίον.

Ἐκ τῆς ἀχράντου σου γαστρὸς, ὁ Δεσπότης τῶν ὀλων, ἐκαρ-
κώθη ὡς οἶδε, διὰ σπλέγγνα οὐκτιμῶν, καὶ ἔσσει τῆς φθοράς,
Θεοτόκε, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀρετῶν διαλάμπων, τοῖς κατορθώμασιν, Τεράχη Κυρίου Πά-
τερ Πατρίαιε, τῶν Μαρτύρων κοινωνὸς ὡφθης μακάριε, καὶ δι'
ἀβλήσεως στερόφῳ, κατασχήνας τὸν ἐχθρόν, ἀξίως ἐστεφανώ-
θης, Τερομάτης Κυρίου, παρὰ Χριστοῦ τοῦ οἰ δοξάσαντος.

Τὸ πᾶν πνεῦμα, Χριστὸν τὸν Κύριον, ἀνεπίσητον θεῖον καὶ δεσποτικόν, Ἁγίον Πατέρα, ἀθάνατον καὶ ἀνεκτίμητον, καὶ ἀκίνητον μακάριον.

Πατρὴν θεόλητον, ἐν Προύση πέφηναι, τῆς Χριστοῦ Ἑσώλησας ἐν τῇ ψυχῇ. ἔχον τὴν ἐνέργειαν τοῦ Πατρὸς καὶ τῆς Ἁγίας, δεσποτικὸν σε Πατέρα.

Αθέως δόξασαι, πίστει ἐνδοξῆ, καὶ καθέλει τὴν κλήση τῶν δεσποτικῶν, Ἁγίον Πατέρα, ὁμολογητοῦ τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἅμα τε καὶ ἀνθρώπον.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Κύριον, βροτῶν γενόμενον, ἰσομήτωσας Κόρη δέχα τροπῆς ὅθεν μεγαλύνομεν, τοῦ τόκου σου τοῦ θαυμαστοῦ, τὸ ἀπόκρητον μυστήριον.

Ὡδή ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Ρήματα θεῖα τὴν τοῦ Χριστοῦ, πρὸ τῶν ἀσβεβόντων δοκασίον, ὁμολογητῆς ἐνανθρώπησιν, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον ἄφραστον κένωσιν, Πατέρα θεόφρον σπεύξω φρονήματι.

Τεραχίας σου τὴν στολήν, Πάτερ τῶν αἱμάτων στολαγμοῖς, ἱερωτέρην ἀνέδειξας, ἦν καὶ στολισάμενος χαίρων ἰδραμαζ, πρὸς δόξαν τῆς ἀλάττου μακαριότητος.

Κατὰ τῆς κλήσης τῶν δεσποτικῶν, ἔστης ἀκατάπλητος σοφεί, ὡς Ἱεράρχης θεόλητος, τῶν θεριῶν ὑδάτων σοφῶς Πατέρα, κηρίτων τὸ μυστήριον θεῖα γλώττη σου.

Θεοτοκίον.

Ἰκέουσί μοι Μήτηρ Θεοῦ, τὸν ἐκ σου τεχθέντα τῷ πολλοῖς, περπεόντι ἐγκλήμασι πρὸς σὲ γὰρ προσιπύω καὶ ἱκετεύω σε, αἰτούμενος Παρθένε τὴν εὐσπλαγγχίαν σου.

www.tezaurilurgic.ro

Στιλ Ἐστίν τε Πατρίσιος ἐπιτηθεὶς κλέος,
 Ὑπὲρ κλέος πᾶν πατρικίον γήνιον.
 Ἐννεποσδεκάτῃ τῆμῃ Πατρικίον ζήρος ὀξὺ.

Ὁ μῆλας οὗτος Πατρίσιος, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐγγράφηις, παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἐπιθυμίαν καὶ πᾶσι τοῖσι πᾶσι πατρικίσι ἐπιτηθεὶς, καὶ τὴν πᾶν θεοῦν ὀδὸν προβαλλόμενος ἀνάδοσκον, εἰς προνοίαν τὴν θεῶν ἐπιτηθεὶς, καὶ ἐκ' εὐεργεσίαν τὴν ἀνθρώπων ἐκρίσθη, ὁ Ἅγιος Μάρτυρ ἀπέθανεν, ἐκ' εὐεργεσίαν μὲν τῶν θεῶν ἀναδόσκον ὀδῶν, τῇ δὲ δουλείᾳ καὶ Κορῶν Ἰησοῦ, τῶν αὐτῶν δύο τύπων, τὸν μὲν ἀγαθὸν ἐπιλάσκον, ἵνα οἱ λαοὶ ἀναπαύσονται, τὸν δὲ, σκότους καὶ πῦρος, ἵνα κατακαύσονται οἱ ἀσεβεῖς, μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν. Καὶ ὅτι τὸ πᾶν εἰς πᾶσι τὴν πᾶσι ἐπέθετο ὁ θεός, καὶ τοῖς ἄλλοις στοιχείοις ἀνέμιξετ' καὶ ἔστι μὲν ἑαυτοῦ καὶ στοιχείοις πᾶν καὶ ὄδου, ἵνα δὲ καὶ ἐπιλάσκον τῆς γῆς, εἰς ὅσον ἀναδόσκον οἱ πῦρος, οἱ μὲν κληρονομοῦσι τὴν πᾶσι, θεοῦν, οἱ δὲ πᾶσι κῆρον ἀπέθανον, γρηθόν. Καὶ ὅτι τὸ ἐπιλάσκον τῆς γῆς πᾶν, κληρονομοῦσι ἔστι γρηθόν ἀσεβῶν καὶ τὸ κληρονομοῦσι ὄδου εἰς κληρονομοῦσι πῦρος, Τάραρος ἀναδόσκον, ἵνα οἱ θεοὶ τὴν Ἑλλήνων διακονήσονται. Καὶ τοιαῦτα καὶ ἄλλα εἰπὼν, προσηύδατος τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος, μίσην τὴν ἀναδόσκον ἐπιλάσκον θεοῦν τὴν δὲ τοῖς ἐπιλάσκον μᾶλλον ἢ τὸν βλαβῆντα βλαβῆντα, ἐβλάθη ὁ Ἅγιος ἀβλαβῆς καὶ τὴν διὰ ζήρον ἀπόρριπον δεξιόμενος, μετὰ Ἀνακίον, Μενάνδρον καὶ Πολυκρίνον, τὴν κεφαλὴν ἀπέταψθησαν. Ταῦτα δὲ ἡ αἰὶν ἀναδοῦς ἐν τῷ ὄδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μένωνος τοῦ θαυματουργοῦ.

Στιλ Ὑπνοὶ τι μακρὸν ἀρεταγῆν τὴν ἐσχάτην,
 Τὴν εἰς ἅπαντῆν τοῦ Θεοῦ Μένων μόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκολοίθου.

* Τῆμα ἐκ τοῦ ἱεροῦ Λατρίου καὶ Ἁγίου Πατρίσιου, εἰς προνοίαν γρηθῶν ἀναδοῦς ἐν τῷ Σατοροφῶντι Λετῆς ἢ ἱεροῦ Μονῆ τῆς Ἁγίας Τριάδος τῆς Νέως Ἑλλάδος τὴν Περικληρονομοῦσι, ἵνα στερῶνται καὶ ἡ Τροφὸς ἡμῶν Πατρίσιος καὶ Ἁγίου Πατριάρχου Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ὁμοιωμένου Πατριάρχου.

Η Ἁγία νέα Μάρτυς Κερικαὴ περὶ τελειοῦται.

Στίχ. Αἰώνιον φείγουσαι πᾶρ ἐχθρόναις,
Κερικαὴ πρόκειταιρον ἡδέας φέρει.

Η Ἁγία Μάρτυς Θεοτίμη ζῆσει τελειοῦται.

Στίχ. Τιμὴ Θεὸς πέφυκε τῆ Θεοτίμη,
Ἦν τριάν τῆσαι Μάρτυραι ζῆφος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσφείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Οὶ κρονοὶ τῶν ἱερῶν Πάτερ αἱμάτων σου, Πατρίαιε μακάριε, τὸ πᾶρ ἰοφροσαν τῆς ἀπάτης, τῶν δὲ εἰσεβῶν, κατήρδοιτοσαν ἀπασαν ψυχὴν, εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ἀναβοόοσαν πιστῶς.

Στόμα ἠνοιζας τὸ θεῖόν σου ἐν Πνεύματι, Πατρίαιε καὶ ἡλιγξας, ἀσεβοῦντων τὰς ἀπονοίας· φήσας ἐκ Χριστοῦ, τὸ πᾶρ γὰρ ἐπάργχει ἀληθῶς, καταφλογιζον ἀσεβῶν, πάσαν διένουαν.

Γεωργὸς τῆς ἀληθείας πραεπικώτατος, τῆ ποιμήν σου γενόμενος, Ἰεράρχα ἔτεμες πλάνης, ἀσανθαν σαφέως, καὶ ἀτόρον τῶν θεῶν ἐντολῶν, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν ἐκαρποφόρησας.

Θεοδοκίον.

Ἐξανέτειλεν ἐκ μήτρας σου Πανέχραντε, Χριστὸς ὁ μέγας Ἦμιος, ἐν ἀνθρώπου μορφῇ ἀτρέπτως, ἀπασαν τὴν γῆν, φωτίζον βοόοσαν εἰσεβῶς· εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φιλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ρυπεθεῖς τῆ κακία ἐχθροῦ τοῖς βέλεσα, τῆ θερμῆ σου προσφεία προστρέχω κράζων σοι· ῥῆσαι με σοφέ, τῆς μαρίας τοῦ δράκοντος, τῆ σῆ ἀντιλήψει, Πατρίαιε θεόφρον.

Σωτηρίας τὴν τριῶν, ψυχῆς ἀσφάλειας, καὶ ἐχθροῦ τῆς πο-
ρείας Πάτερ ἐπένωσας, καὶ ἀβλήτους, τῷ Σωτήρι ἀνέδραμες,
οἶα Τερόχη, καὶ Μάρτυς νοσηφόρος.

Θεοτοκίον.

Ἰερὸν καὶ Σωτήρι πάντων κηρύττει, τὸν Ὑπέρθεον Λόγον
οἶσαι γενόμενον, ἴσασι Ἄγνη, τὴν νοσοῦσεν καρδίαν μου, λά-
θει ἀνάτη, ὡς βροχὸς ἐσταπλαγγίας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Μισσηγίας θείας ἐποιμένας, τὴν σοὶ λαχοῦσιν ποιήνη
Τερόχη Πατρία, καὶ μισθὸν ἐκομίσω ἀντάξιον, τῷ προσεν-
χθῆναι τῷ Χριστῷ δι' αἵματος διὸ Τερομάττης, εὐσιβὸς σε
μακαρίζομεν.

Ὁλον τὸν πόθον τὸν τῆς καρδίας σου, Ἱεροεργέ Κυρίῳ ὀλο-
τρόπως ἀνέθηκας, καὶ προθέμις ἐχέας τὸ αἷμά σου, μαρτυ-
ρίαν ἄγεια Πάτερ Πατρία, τῆς οὐρανίου δόξης, κληρονόμος
ἀναδέδειξαι.

Υμνήσας Πάτερ τὴν πολιτείαν σου, καὶ τὰ τῆς σῆς ἀβλήτους
ἀνδρεία παλαιόματα, ἐκ ψυχῆς σοὶ βοῶ Πατρία, ἴσασί με
δυναστείας τοῦ πολυμήτορος, καὶ τὴν ὀλυπθεϊσάν μου, καρδίαν
ἀποκάθαρσον.

Θεοτοκίον.

Υπεργία Θεοχαρίτωτε, Μήτηρ Θεοῦ Παρθένε Θεοτόκα
Πανήμνητε, τῶν παθῶν μου, παύσον τὸν κλύδωνα, καὶ ἀπα-
θείας χάριτι καταλάμπρινον ψυχὴν μου τὴν ἀβλίαν, τῇ θερμῇ
ἐπιστοαίᾳ σου.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν ἱερὸν Πατρίκιον, καὶ πρόεδρον πανάριστον, τῆς ἐν τῇ

Και τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὸ ἕξῃ Προσόμιον

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων τερμάτων.

Τοῦ Παρακλητοῦ τὴν χάριν Πάτερ διζήμενος, τῆ καθαρῆ ζωῆ σου, Ἱεράρχης θεόφρον, Πατρίαι ἐδέχθης, καὶ τῷ Χριστῷ, εὐσεβῶς ἱεράτευου, καὶ δι' ἀβλήματος πότων τοῦτο σαφῶς, προσηγήθης ἱερότατε.

Τὴν ἱερὴν ἀπετεχόνην περιβαλλόμενος, μαρτυρηκοῦς ἁγίως, ὡς σοφὸς Ἱεράρχης, δήμενος νομίμως, καὶ τὸν ἐχθρόν, καταβέβηκας Ὅσιε διὸ ἀξίως ἐδέξω παρὰ Χριστοῦ, ἀσφαθείας τὸ δαῖδημα.

Πηγὴν ζωῆς τὸν Σωτήρα Χριστὸν ἐπέχευας, καὶ τῶν θεομῶν ἑδάπων, τὴν ἀνάβλυσκιν Πάτερ, τῷ κόσμῳ γενομένην τῆ παρ' αὐτοῦ, προμηθεΐα Πατρίαι· ὅθεν ἀπαύστως δοκίματι ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε τὴν ἀβλήσκιν.

Ὡς Ἱεράρχης Κυρίων καὶ Μάρτυς ἐνθεος, δευλοῖν ἐδέξω σέ· φος, τὸν ἀγῶνα τελείας, Πατρίαι παμμάκαρ καὶ τῷ Χριστῷ, μετὰ δόξης παρέστηκας· ὃν ἐκδουλοῦται ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε τὴν ἀβλήσκιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀθλητικοῖς παλαίσμασι, τῆς εὐσεβείας ἐπέδειξας τὸ κράτος, Ἱερομάρτυς Πατρίαι· Χριστῷ γὰρ ἐπόμενος, τὸν Σταιρὸν αὐτοῦ ἐβόστασας, καὶ τῶν παθῶν αὐτοῦ μιμητὴς ἐγένου· καὶ τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἐπιτιγόν, συμβασιλεύεις αὐτῷ ἐν δόξῃ, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Και νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλῃ, Ἀπολατίκιον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τὰ τοῦ Πάσχα ἢ τῆς Ἀναλήψεως, ἀναλόγως.

Εἰσοδοῖον: Τὸ ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ προβλεπόμενον.

Ἀπολυτίκια: Τὸ τῆς Ἑορτῆς, τὰ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.

Κοντίκια: Τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Τρισάγιον: Ὡς συνήθως, ἐκτὸς καὶ ἂν συντρέξῃ ἡ Ἀπόδο-
σις τοῦ Πάσχα.

Ἀπόστολος: Τῆς 6ης Νοεμβρίου.

Εὐαγγέλιον: Τῆς 6ης Νοεμβρίου.

Εἰς τὸ Ἐξαίρετος: Ὅ,π προβλέπει τὸ Τυπικόν.

Μεγαλενάριον: Χαίροις ὁ τῆς Προέσης Θεῖος Ποιμὴν,
Πατὴρ Πάτερ, καὶ θεράπων ὁ τοῦ Χριστοῦ χαίροις ὁ Μαρ-
τῆρον, τὸ σπῆδιον ἀνάστασις, σοφὸν Ἰερομάρτυς, ὡς ἐνθεώτατος.

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἴσται δίκαιος, Ἀλ-
ληλοεῖα (Ψαλμ. ρια', 6), ἢ ὡς ἄλλως ὁρίζει τὸ Τυπικόν.

**Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» ἢ τὸ
«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», ἀναλόγως.**

Μετὰ ταῦτα: Τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» ἐκτὸς καὶ ἂν συν-
τρέξῃ ἡ Ἀπόδοσις τοῦ Πάσχα, ὅτε ψάλλομεν τὸ Χριστὸς Ἀνέ-
στη (τρὶς).

www.tezauriliturgic.ro

Ἐν τῇ τραπέζῃ: Ἐάν μὲν ἡ Ἑορτὴ συντρέξῃ ἐν ἡμέρᾳ Τετάρτῃ ἢ Παρασκευῇ, ἔχομεν κατάλυσιν οἴνου καὶ ἐλαίου, πλὴν τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῆς Τετάρτης τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ὅτε ἔχομεν ἰχθύος κατάλυσιν, ἐάν δὲ συντρέξῃ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἔχομεν κατάλυσιν εἰς πάντα.

Δίστιχον.

Τοὺς σοὺς ὦ Πατρίκιε ὑμνησα ἄθλους
Γεράσιμος ἄσμοισι ἐνθέοις πόθῳ.